

Z Wiednia d. 29. Kwietnia.

J. C. K. Mość raczył Sekretarzów nadwornych w kancelaryi Jeneralissima Arcy Xcia Jmć Karola, Lehmana i Creutzera, tajnymi nadwornej rady sekretarzami, a nadwornych Koncepistów Reulanda i Kleyle nadwornemi tajnemi koncepistami *naślaskawiey* mianować, i porównać ich co do stopniów z sekretarzami i koncepistami rady stanu, woyskowego zaś przy Siedmiogrodzkiej kancelaryi polowego Sekretarza Benni, zaszczyćcie stopniem C. K. nadwornego sekretarza.

Na d. 19 Kwietnia w Wiedniu umarł w poważnym wieku 83 lat Jerzy Adam Xzę Starhemberg, kawaler złotego Runa i wielkiego krzyża S. Szczepana, C. K. aktualny tajny radca, szambelan, konferencyyny i stanu minister, W. Marszałek nadworny i pólkownik wszystkich leibwardyy. Służył ciągle 66 lat Najjaśniejszemu Domowi Austryackiemu. W młodym jeszcze wieku rozpoczął swoy polityczny zawod. Nieśmiertelna Cesarzowa i Królowa Jmć Marya Tereffa powierzyła mu oraz część edukacyi na ow czas Następcy tronu, a potem Cesarza Józefa II. Od 1755 do 1766 roku odbywał urzędy pełnomocnego ministra przy dworach Portugalskim, Hiszpań-

skim i nakoniec przy Francuzkim. Potem stopniami postępował na urzędy, które do zgonu piastował. Zawsze zasługiwał na zaufanie i względy panujących Monarchow.

Z Budy d. 25. Kwietnia.

Wczoray i dziś naradzały się stany na powiatowych posiedzeniach w sądowym gmachu w Peście. D. 27 ma odprawić się czwarte posiedzenie seymu.

Mowy Cesarzowicza Jmć Arcy Xcia Palatyna przy zagaieniu posiedzeń seymu na d. 9 t. m. w sali magnatów i J. C. K. Mci na d. 10 przy podaniu propozycyy od tronu miane, iako też odpowiedź na ostantią Arcy Xcia Jmć Palatyna, są następującey osnowy:

Mowa przy zagaieniu seymu przez Cesarzowicza Jmć Arcy Xcia Palatyna.

"Prześwietne kraiove Stany! Łaskawy list Królewski, przez który *Naślaskawszy* Król raczył zwołać stany królestwa Węgiejskiego i należących do niego prowincyy na niniejszy seym, okaznie wyraźnie, iż dla Oycowskiego Serca J. C. K. Apostolskiej Mci nie ma nic przyjemniejszego, iak w chwili, gdy niebezpieczeństwa okropney wojny, które kilkakrotnie groziły całey monarchii i drogiey naszej oyczyznie, przez za-

warty pokoy usunięte zostaly, zatrudnić się
 najsukuteczniej tak zewnątrz, iako też
 wewnątrz, bezpieczeństwem wiernych swo-
 ich ludow, i po uleczeniu ran, które nam li-
 czne nieszczęścia wojny zadały, a którem
 w kilka letnim nieszczęśliwym położeniu rze-
 czy nie podobna było zaradzić, użyć na-
 nowo dobro i pomyślność kraju, podnieść po-
 wagę i chwałę jego nayukochańszego królestwa
 Węgierskiego. Z wdzięcznością doświadczamy
 teraz skutku tej oycowskiej do nas przy-
 chylności naszego Naytłaskawszego Pana. W-
 czasie bowiem, kiedy większą część Europy
 pustoszy niszcząca wojna, mord i dokuca-
 jąca nędza, widzimy, że Monarchia Au-
 stryacka i kochana nasza oycyzna, którą nie-
 gdyś tyle wojen dręczyły, cieszy się za-
 rzadką przezornością naszego Monarchy i za-
 jego niespracowaną starannością dla utrzy-
 mania pokoju, pożądaną spokojnością i przy-
 chodzi do siebie. W rzeczy samej iednym
 jest życzeniem i pragnieniem J. C. K. Mci, a-
 byśmy po zupełnem zapewnieniu i ustaleniu
 zewnętrznego bezpieczeństwa kosztowali nie
 przerwanie owccow pokoju; aby nadto za-
 radzić i najsukuteczniejszych sposobow użyć
 do zapewnienia wewnątrzney spokojności i
 pomyślności, a nadewszystko, aby nasza
 przeszła 8 wiekow trwająca oycowska kon-
 stytucya iak naylepiej umocniona była, i na-
 byta wolność przez bohatyrski umysł przod-
 kow naszych przeciw wszelkim zasdrośnym,
 i podstępnyim zamachom cała nienaruszenie
 do nayodleglejszey potomności zachowa-
 ną została. J. C. K. Mość pokładając zupełne
 zaufanie w gotącej naszey miłości do oyczy-
 zny i w nienaruszonej wierze do Monarchy,
 powierzył powyższe ważne zatrudnienia na-
 szym obradom. Ażeby zaś tem przedszy i
 skutoczniejszy obrot wzięty, postanowił o-

sobiście znaydować się przy obradach seymo-
 wych, lubo go liczne inne i nader ważne in-
 teressa stanu ustawicznie zatrudnią. Spodzie-
 wam się niezawodnie, iż nikt nieznaydzie się
 pomiędzy nami, któryby oycowskiemu zau-
 faniu Monarchy z wianym uszanowaniem i
 synowskim posłuszeństwem nie odpowiedział.
 Nikt zapewne nie znaydzie się, który by nie do-
 tożył wszelkiego usiłowania, aż by wszyst-
 ko cokolwiek przyłożyć się może do wido-
 kow najlepszego Monarchy, do trwałego bez-
 pieczeństwa kochanej oycyzny, do prawde-
 chnego dobra i chwały szlachetnego Węgier-
 skiego narodu, przez dojrzałą rozważę i ied-
 ność u hwałnem zostate. Słachetny sposób
 myślenia Przeświatełych Stanow, ich szcze-
 gólniejsza i niespracowana staranność o do-
 bro kraju, iako też chwalebna bystrość, przez
 którą skutki nayważniejszych wydarzeń prze-
 wdują i cobytko dobro i powagę kraju wy-
 maga Stanowia, każe mi się spodziewać, iż
 nie zawiodę się w moich nadzieiach tem wię-
 cej, że byłem świadkiem na kilku seymach
 gorliwości Węgrzynow. Poczytnię się więc
 za szczęśliwego, iż naradzić się będę pod okiem
 J. C. K. Mci nad dobrem kraju z tkliwymi męża-
 mi. A jeszcze poczytam się zaszczerliwsze-
 go, gdy przez moje usiłowania będę się mógł
 do obrad waszych przyłożyć pośrednictwem
 u J. C. K. Mci, i zasłażyć nadto na to zau-
 fanie, którymście mnie dotąd zaszczericali.
 Z resztą zapewniam na nowo Przeświate-
 łany o moim szczególniejszem przywią-
 zaniu i przychylności.

*Mowa Naytłaskawszego Cesarza Jmci
 z tronu.*

Zawsze czujemy wielkie ukontentowa-
 nie, gdy jesteśmy otoczeni Stanami kochanego
 królestwa naszego Węgierskiego, gdy może-
 my naradzać się z nimi względem dobra

i szczęścia kraju. Ukontentowanie nasze daleko jeszcze byłoby większe, gdybyśmy w terażniejszej chwili, mogli tylko wysłuchać życzenia i żądania stanów i onem zaradzić, to jest wewnętrznemu urzędowi interesu, bez żądania nowych ofiar. Jakoż najmiliej byłoby dla naszego oycowskiego serca, gdyby z dobrem, powagą i szczęściem monarchii pogodzić się mogło zmniejszenie ciężarów, które nasze ludy teraz znosić muszą. Lecz przez okropne wojny, w któreśmy od wstąpienia naszego na tron wplątani byli, obciążony nasz skarb został długami. — Trzy lata, na które uchwaliliście w roku 1802 dopełnienie Węgierskich regimentów, które są wyborem naszego wojska, już upłynęły. — O daty i tania nie wystarczają z powodu terażniejszej drogoceny w czasie nawet pokoju na utrzymanie wojska. Ze zaś w terażniejszych okolicznościach potrzeba pomocy dla zagojenia ran, łatwo się stany domyślić mogą, ażeby nam nie zbywało na sposobach do utrzymania, stosownie do naszych życzeń i szczerzej chęci, pożądanego dla naszych ludów pokoju. — Chcemy się więc naradzić z stanami, które jako cięto prawodawcze zwołaliśmy, nad tem wszystkim, co dobro i powaga kraju postanowić wskaza. Ważne to dzieło przedsięwzięmy z zaufaniem i pociechą. Wiemy bowiem z doświadczenia, z jaką mądrością, gotowością i szczerą pomocą stanów potrzeby kraju; jak ochotą na obronę nas i monarchii do obozów śpieszyły, jak mężnie zabierały się w ostatniej wojnie, kiedy nieprzyjaciół zajął naszą stolicę, i granice nawet Węgierskie przestąpił, do obrony orężem naszej korony, iako też powierzonych waszej wierności naszych Cesarzkich dzieci i Następcy tronu. — Nie może zatem iak być zupełnie zapewniony, że przez mądre wasze obrady, i bojne wsparcie pokój, zba-

wienie całej monarchii i szczęście przywrócone i zapewnione zostanie. Nie tylko pobratelskie z wami ludy, ale i cała Europa mają na was oczy zwrócone. Jakoż któżby śmiał powątpiwać, iż nie odpowiecie naszym oczekiwaniom? — Z tem wszystkim nie tu koniec naszych życzeń. Ziechaliśmy do was także w celu wystuhania najłaskawiej z oycowskim uczuciem waszych żądań, zaradzenia wewnętrznym potrzebom, a mianowicie poprawienia sądownictwa, iako zasady wewnętrznej szczęśliwości. — Wszystko to wyczytacie dokładnie w propozycjach naszych, które wam Kochany nasz Brat poda. — Nie wątpimy wcale, iż obrady seymowe odpowiedzą naszymiż do Węgierskiego narodu, i oczekiwaniom naszym, że stany zapobieżą nie tylko potrzebom kraju, ale też dobro jego ugruntują, i tym sposobem utwierdzą dla siebie naszą łaskę i względy.

Odpowiedź na mowę J. C. K. Mei przez Arcy Xcia Jme Palatyna.

"Najjaśniejszy Cesarzu, Apostolski Królu i Najłaskawszy Panie! Oycowskie Święte Osoby W. C. K. Mei Serce, rownie sprawiedliwe iak i inne dobroci, zasłuży także na pochwałę obcych narodów. Węgrzyni i reszta Jego bertu podlegających ludów poważają go z synowskiim posłuszeństwem, gdyż wszystkie widzą i czują, iak przykro jest dla dobrego W. C. K. Mei serca, gdy zbieg czasu i okoliczności przymuszają Cię do nakładania nowych ciężarów. Węgrzyni wiedzą z doświadczenia, iż ponimo najnagleszych potrzeb nigdy od nich nie była inaczej żądana pomoc, iak w duchu konstytucyi, kiedy tego dobro kraju wymagało, czego i dziś świeże mają dowody. Nikogo nie ma pomiędzy Prześwieceniami stanami, któryby nie wiedział, że przez długi ciąg wojny skarb publiczny

wyniszczony został, i że w czasie nawet pokoju, kiedy okoliczne kraje wystawione są na nieszczęścia wojny, należy się uzbroić przeciw wypadkowi mogącym niebezpieczeństwom.

— Uznają w tem szczególniejszą staranność W. C. K. Mci, która w krytycznych tych okolicznościach okazuje wielki Jego umysł. Zwracasz W. C. K. Mość także uwagę swoją na wewnętrzne urządzenia. Te same stany, które w roku 1791 otaczały tron W. C. K. Mci na tem samym miejscu, i uniesione szlachetnym zapałem wszystko ochoczo ofiarowały, rzucają się dziś do róp W. C. K. Mci. Nie chcą sobie być nie podobnami, dołożą owszem wszelkiego ratania, zwrócą swe obrady dla odpowiedzenia, stosownie do swych zdolności i nieograniczonego uszanowania, życzeniom W. C. K. Mci i zastąpienia sobie tym sposobem na łaskę i względy najlepszego z swych Królów, o które Go upraszała. ,,

Z Londynu d. 10. Kwietnia.

(Przez Danią.)

Wschodnio-indyjska kupiecka flotta, z 15 Indyjskich i 12 z południowego morza okrętów złożona, przybyła szczęśliwie do kanału.

Podług ostatnich listów z wschodnich Indyy zupełna tam pałuje spokojność.

Król dawał we śródę audyencye, a u Królowey była schadzka, w czasie której przedstawieni im byli nowi ministrowie.

Z Nowegojorku odebrano pod d. 31 Stycznia następujące doniesienia o burzliwych zamachach Pułkownika Burr: — Kapitan Bowes wojennego brygu Susan opuścił d. 3 Stycznia Nowyoreau, i donosi, że d. 2 przybył umyślny posłaniec do Jenerała Williamson z oznajmieniem, że Jenerał Adair z przednią strażą od wojsk Burra w liczbie 2000 ludzi d. 26

Grudnia przeszedł przez Cumberland. Na d. 3 Stycznia przybył inhy posłaniec w 3 dni z Natchez, donosząc, że Jenerał Adair nie daleko już był Natchez, a Burr szedł za nim w 6000 ludzi. Na d. 23 Stycznia proponowano w senacie zawieszenie kardynałnego prawa *inimania nikogo bez przekonania* na 3 miesiące, ale izba niższa odrzuciła ten wniosek większością głosów.

Zapewniają, iż na miejsce zmarłego Portugalskiego ministra stanu Villa, nastąpi Kawaler Pinto.

Szkoły główne Oxfordska i Kambridgi posłały pisma z podziękowaniem Królowi za zmianę ostatniego ministerium.

Zdaje się, że nowi ministrowie zabierają się do dzielnego wspierania naszych sprzymierzyńców na stałym lądzie. Wydane są rozkazy do wladowania na okręty 60,000 karabinow i stosowną kul liczbę. Dwie korwety przeznaczone są do prowadzenia tego transportu. Mowią także o występiu na stały ląd znaczney armii. Jakoż czynią do tego wielkie przygotowania, i stojące nad brzegami woyska oczekują tylko rozkazu do wladania na okręty. Mowią, iż wraz zlegionym Niemieckim popłynie na pomoc naszym sprzymierzyńcom 25,000 woyska pod Jenerałem Stuart.

Dworska gazeta zawiera w sobie podziękowne pisma do Króla od miast Aberdeen i Denbigh z powodu odmiany ministrow.

Taż gazeta donosi urzędownie o zabranii Hollenderskiej fregaty Pallady i dwóch kupieckich Hollenderskich okrętow. Strata na Angielskich okrętach Greyhound i Harrier, które powyższe zabrały, składa się z 1 zabitego, 11 ranionych ludzi; na Hollenderskich zaś było 12 zabitych, a 29 ranionych. Pomiędzy pierwszymi znalazł się kapitan fregaty Pallady.

P. Jackson pobiegł ostatniey soboty z listami do Jenerała Hutchinson, będącego przy armii sprzymierzyńców.

Podług pism naszych mają być woyska z Sycylii na Archipelag posłane.

Szwedzki poseł, P. Rehausen, doniósł d. 3 r. m. Ministrowi Canning o zamknięciu przez Szwedów rzeki Peene.

Nieprzyjacielski bryg Lynx o 18 działach i 160 ludziach został przez 5 łodzi okrętu Galatea zabrany.

Dowództwo nad kanałową flotą objął już po Lordzie St. Vincenc Admirał Gardner.

Podług doniesień z zachodnich Indyy, czynią Francuzi wielkie uzbrajania na Gwadelupie do pewney wyprawy.

Lord Melwill wykonał ostatniey środy przysięgę na tajnego radcę.

Rozeszła się znou w Anglii pogłoska o zdobyciu przez Anglików Buenos - Ayres i Montevideo, przyczem mieli Anglicy 2000 ludzi utracić. Przybyły do Liwerpoolu Kupiecki okręt przywiózł tę wiadomość, którą od niego powziął okręt.

Lord Stafford odłożył d. 8 Kwietnia w wyższej izbie swoy wniosek względem odmiany ministerium do poniedziałku.

W niższej izbie wykonali nowi ministrowie zwykłą przysięgę. Lord Thynne przyniósł izbie następującą odpowiedź od J. K. Mci na pismo względem mianowania P. Percival dożywotnim kanclerzem Lancastru.

Jerzy Król, &c. J. K. Mość otrzymał pismo niższej izby, w którym proszony jest, aby w wyborze urzędników rządził się tylko swoim upodobaniem, i będzie go miał w żywej pamięci. J. K. Mość uznał za potrzebne donieść izbie, iż jedynie z swego upodobania udzielił urząd dożywotniego kanclerza księstwa

Lancastru P. Percival, i zapewnia wierne niższej izby członki iż powierzony sobie przez ustawy mocy obierania urzędników nie użyje iak tylko z dobrem kraju.

Na d. 9 uczynił P. Brand w teyże izbie dawniey zapowiedziany wniosek względem oddalenia i sprawowania się przeszłych ministrów, który pokrył następującemi wyrazami: "Ze jest przeciw naypierwszemu obowiązko- wi wiernych sług korony, wymagać po nich wyraźnego lub ubocznego przyrzeczenia, aby nie dawali Królowi rady dążącey z wypadka okoliczności do dobra i bezpieczeństwa iako- wey części J. K. Mci kraioy., Mówił mocno przeciw tym, którzy doradzili Królowi, aby żądał od przeszłych ministrów przyrzeczenia, iż więcey nie wznowią rzeczy o katolikach, i nazwał takowe żądanie zgwałceniem konstytucyi.

Jenerał Craufurd utrzymywał, iż rzecz o katolikach nie byłaby wcale wznowiona, gdyby naywiększa potrzeba i ratunek kraju nie były iey wymagały; iż J. K. Mość sprzeciwił się tylko dalszem wolnościom, które im nadać chciano, nie zaś rozciągnięciu nadanych im już na całe państwo; iż ministrowie złożyli dla tego swocie urzędy, że J. K. Mość nie chciał na dalsze dla katolików wolności zezwolic.

P. Wharton wyraził, iż dawni ministrowie nie chcieli poddać się kontroli J. K. Mci, ale powodowali się tylko głosem Irlandczyków.

Nowy kanclerz skarbowy P. Percival; Zdaniem moim środek, który pociągnął za sobą oddalenie ministrów, nayprzod był niepotrzebny, powtore nieużyteczny. Niepotrzebny, ponieważ katolicy wiedzieli dobrze, iż rząd nie jest skłonny do zezwolenia na wszystkie ich żądania; nieużyteczny, ponieważ był

za nadto wyrażuowauy i dążył do przywrócenia hierarchii Papieskiej. Co do oddalenia ostatnich ministrów, zda się wielka zachodzić ciemność, lubo tłumaczyli się obszernie w swoich świadectwach. Nie wiem o żadnym doradcy, któryby radził powyższe przyrzeczenie; nie chcę także usprawiedliwiać podobnego żądania; ale uznaję za potrzebne przytoczyć tu niektóre okoliczności poprzedzające zmianę ministrów. J. K. M. śc. dał wyraźnie poznać, iż zezwolenie na takowy środek poczytałby za niedotrzymanie swej przysięgi, i żądał dla tego obietnicy, aby więcey nie wznowiono tej rzeczy, jako przeciwiłcey się jego sumieniu. Ministrowie wnieśli iednak bil, który nie był, jak mniemano, wyjaśnieniem tylko bilu 1793, ale daleko daley zaiegał, katolicy mieli bowiem nieścić się nietylko w lądowej i morskiej fiele, ale nawet za zdanych uznaniem byli na kommissarzow. Tym czasem nie zgadzali się sami pomiędzy sobą względem tego bilu; trzy ministrowie uznali go za niedogodny i sprzeciwiali się. (Nie prawda! Nie prawda! Krzyczano z opozycyynych ławek.) Uwiadomiony iestem, że Lord Erskine, Lord Ellenborough i Lord Sidmouth sprzeciwiali się temu bilowi; ieden z nich (Lord Erskine) nie był nawet na gabinetowe zgromadzenie wezwany, gdy był roztrząsany. Jest to prawdziwie nowy sposób postępowania nie wezwać kanclerza, który właściwie iest sumiennym doradcą Króla. Ustawiano J. K. Mość przez przyjaciel bilu obić śnić; lecz te objaśnienia tak były cienne, że ich nawet P. Elliot, Irlandzki sekretarz stanu nie mógł zrozumieć. Ogłoszenie nowych środków, dążących do zaspokoienia katolików Irlandzkich, uchybiło zamierzonego celu, gdyż pomimo tego postanowili podać nową prozbę. Nie chcę zasęnego Lorda (Howicka) obwi-

niać, iakoby chciał Króla oszukać, ale obwiniam go o wielkie niedbaństwo. Dawnieysii ministrowie chwalać się, iż odciąpili bilu, iak tylko Król na niego nie pozwalał. Lecz dziwi mnie, że ci, którzy tyle się szczycą z gorliwości o konstytucyą, tak nagle odciąpili środek, który doradzać im miała ich gorliwość o dobro ludu. Jeżeli J. K. Mość nie mógł na to zezwolić, tedy i oni nie powinni byli wznowić tej materyi, zwłaszcza, iż katolikom, a mianowicie niższej klasie zapewnione są dosyć wielkie swobody.

P. Grattan: Niższy spor tyczy się postępowania przeszłych ministrów względem katolików i Króla. Wnieśli bil, który miał katolikom Irlandzkim zapewnić to, co im przed 13 laty przyrzeczono, to iest równość praw Irlandzkich officerów katolickich z protestanckimi. Utrzymują, iż dawnieyszy bil zapewnia im to wszystko; lecz nie zabezpiecza Irlandzkich officerów przeciw pieniężney karze 500 f. szt. Daley nie wolno iest katolickiemu officerowi słuchać mszy i bywa za to karany. Przesady religyjne muszą być usunięte, i ten iest cel bilu. Nie ma tam wzmianki o wznieśieniu katolicyzmu, o zbogaceniu biskupow, gdyż obmyślono sposoby, aby lud katolicki zostawał w czystości swych obyczajow.

Doktor Duigenau: Utrzymują, iż większa część użytych w woysku i w fiele morskiej Irlandczykow składa się z katolików; lecz zaprzeczam temu, większa iest liczba protestantow. Mowią daley o wielkiej liczbie katolików w Irlandyi, lecz protestanci względem katolików są iak 2 do 3. Zapewniają, iż katolicy zaspokoieniami zostają temi swobodami. Za nadto iednak wielką okazowali przeciw protestantom nienawiść, ażeby ułamey iak zupełnem zniszczeniem protestan-

tyzmu kontentować się mieli. Na początku buntu 1793 zamordowali zimną krwią 500 protestantów i w jedney stodole spalili ich 180; a iak tylko uwolniono niektórych z tych podpałaczów, byli potem podniecicielami nowych okrucieństw. Mowią o pojednaniu się z wyższymi klasami katolików; lecz pytam się gdzie są? W całej Irlandyi nie ma 40 katolików szlachty, którzyby mieli rocznego dochodu po 1000 f. st. Mowią o zaburzeniach Irlandzkiego ludu; lecz nie ma ani bronii, ani przewodników, ani miłajku. Gdyby nieprzyjacielskie wysiłki wyładowały do Irlandyi, wszyscy przystęczyliby się do niego. Czyżniono już nie raz podobne grzechy, i im więcej im przypisywano, tem oni stawali się śmielszeni. Jest to skutek powolności, która pewny lord nie z naszej izby względem nich okazywał, a którego administracya, iak się zdaie, zmierzała do obalenia protestantyzmu. (Tu zawołali Lord Howick, P. Plum, P. Sheridan do porządku i żądali, aby mowca występne go lorda wymienił. Prezydent wdał się w to, i oświadczył, iż nie ma zwyczaju wymieniać członki innej izby. P. Canning bronił P. Duigenesu, który zakończył swą mowę przeproszeniem.)

P. Romilly zbiął jego mowę, i powstał mocno przeciw powołaniu znowu Lorda Melwilla do tajny rady, względem czego wszczęły się mocne spory.

Lord Howick: Przyznaję, iż żądano od ministrów przyrzeczenia; ale na czyją radę, nie wiadomo. Nie ma jednak żadney ustawy na rzecz korony, aby doradca nie był odpowiedzialnym. Teraz mogę się wolno otomaczyć. Lord Eldon miał audyercyą u J. K. Mei, gdy to przyrzeczenie było żądane, równie iak Lord Hawkesbury, i oba bili zatrudnieni z Xciem Portland utworzeniem no-

wey administracyi. Są więc w odpowiedzi. Irlandya potrzebuie lepszego się z nią obchodzenia, aby zachowała się spokojnie, i to nastąpić musi. Systemat dzieścicin wymaga znaczney reformy; i gdy iak się spodziewam, ninieyszy wniosek uchwalony zostanie, nastąpi więcej wnioskow, których dobro kraju koniecznie wymaga. Dziwi mnie iak terazżeby ministrowie, którzy dawniey szli za zdaniem P. Pitta, z innym teraz słyszeć się daią systematym. Przez takową zmianę utracili całkowite zaufanie, życzyć i spodziewać się więc należy, iż ministerium, które w brew konstytucyi na czele administracyi stanęło, w krotce upaść musi.

P. Canning: Nie zaprzeczam wcale, iż dobrzeby było nadać Irlandzkim katolikom z przyzwoiem określenie i w przyzwoiem czasie swobody. Oświadczam atoli, iż izba nie zrobiła żadney intrygi na oddalenie przeszłych ministrów; ani ja, ani Xzę Portland nie życzyliśmy sobie, aby oni z tej okoliczności złożyli swoje urzędy. Audyercyja Lorda Eldona u J. K. Mei wcale winnym była celu i z wiedzą Lorda Grenwilla. Daley wyraził P. Canning, iż ninieyszy wniosek zmierza do tego, aby J. K. Mość pociągnąć do odpowiedzial przed kraty izby. Nakoniec oświadczył, iż chociażby nawet większość izby była przeciw ministrom, oni jednak postnowili utrzymać się na swoich urządach i odwołać się do ludu, to jest przez rozwiązanie parlamentu.

Lord Petty (przeszły kanclerz skarbowy) odpowiedział na mowę P. Canninga.

Przystąpiono potem do głosowania, i większością 258 głosow przeciw 226 odrzucono wniosek P. Branda.

Wiadomości Woienne.

Główna kwatery Szwedzka znajdują się

w Friedland, w kraju Meklenburskim, a placówki stoją w Pasewalk. Względem pierwszego naprzód postąpienia 9 do 10,000 ludzi liczącego korpusu Szwedzkiego, przywódtwo Podpułkownik i skrzydłowy Adjutant Boy, od jeneralnego rzadcy Effena z Demmin pod d. 4 Kwietnia Królowi do Malmoe następujące urzędowe doniesienia:

"Na wiadomość, że nieprzyjaciel odciągnął z Szwedzkiej Pomeranii wiele piechoty i jazdy, wysłał Rządca Effen na d. 1 Kwietnia 2 kolumny wojska z Stralsundu, dla przymuszenia nieprzyjaciela do opuszczenia swych szaniec i Szwedzkiej Pomeranii. Pierwsza pod dowództwem Naczelnika brygady Pawast, a pod rozkazami samego rządcy składała się z 4 batalionów piechoty i 8 szwadronów jazdy. Druga pod dowództwem Naczelnika brygady, Barona Vegesack, i pod rozkazami Jenerała Armfeldta, z 5 batalionów piechoty. Pierwsza kolumna pociągnięta przez Kadenhagen ku Liffow, które miejsce opuścił nieprzyjaciel po tegim ogniu, i zawsze broniąc się dzielnie, cofał się przez Lindershagen do Voigdehagen. Lecz gdy i to miejsce od Szwedów zajęte zostało, opuścił nieprzyjaciel wszystkie swoje przed Stralsundem baterie i szanice; stanął przy baterii 6 działowej na wzgórku Voigdehagen i Teschenhagen, ale i stamtąd po żywym z obu stron ogniu wyruszony został, i zaczął się cofać. — Szwedzi osadzili Seemühl, Teschenhagen, Brandslagen, Arendsee i Zarendorf, przyczem zabrali 41 jeńców i zdobyli 2 magazyny z gotzatką, chlebem, zbożem i sianem. Nieprzyjaciel cofał się przez Greifswald, a większa część jego bagażów przez Grimm do Demmina. D. 2 Kwietnia weszły Szwedzkie wojska do Grimm, Loitz i Greifswald, gdzie zabraly 6 officerow, 20 żołnierzy i lazaret w niewo-

lą, tudzież 1000 karabinow, 200 par pistoletow i znaczny magazyn. D. 3 Kwietnia osadzili Demmin, gdzie nieprzyjacielski dowódca, 2 officerow i 127 Hollenderskich żołnierzy w niewolę zabranych zostało, a wystanę za nieprzyjacielem oddziały przyptowadziły jeszcze 104 i 163 jeńców, zdobyły wiele sordutow, broni, pałaszow i t. d. Podpułkownik Cederström zabral nieprzyjacielską bagażową kolumnę, przyczem znajdowało się 2 officerow i 207 żołnierzy. D. 4 osadził Jenerał Armfeldt miasto Anklam, gdzie zabrano 2 officerow i 150 żołnierzy w niewolę, zdobyto 60 wozow prochowych i wielkie zapasy. Tamże zabrano na pocztę 1995 Frydrychsodorow i 3000 talarow, które do nieprzyjacielskiej kasy należały. — W nocy z 6 na 7 Kwietnia podszedł Szwedzki podjazd Rostock, który za pomocą przewodnika z Stralsundu ominął bramy i wszedł szluzą do miasta. Zabrawszy składającą się z 120 do 130 Holendrow załogę, i sekretarza Francuzkiego konsula P. Martinsen w niewolę, zdąwszy skwestr z Szwedzkich okrętow i Angielskich towarow, które nazajutrz miały być sprzedane, cofnął się nazad. Inny Szwedzki oddział około 2200 ludzi złożony zachodził aż pod Szwerin, ale cofnął się nazad. Główna siła Szwedzka zmierzana ku Szczeciniowi, której jeden oddział przybył d. 6 do Friedlandu.

Przed Gdańskiem utworzyły oblegające wojska drugą paralelę bez wielkiego oporu z strony załogi. Do 10 Kwietnia nie nadeszły były jeszcze ciężkie działa. Na d. 13 uczyniła załoga żywą wycieczkę.

Podług Bambijskich i Berlińskich pism znajdzie się główna kwatery Cesarza Francuzow ciągle w Osterode, a właściwa kwatery głównej administracyi armii w Toruniu. Cesarz i Król Napoleon utulił się na kilka dni do zamku Kamienna (Finkenstein) na drodze z Malboga do Gdańska, dla znajdowania się bliżej oddzielenia tego ważnego miejsca.

Nad Elbą oczekują 6 regimentow Hiszpańskich, które już Pirycie przebyły, na końcu Czerwea. Stojąca dotąd w Etruryi dywizya Hiszpańska pod Jenerałem Ofaril, ma się także w Czerweu złączyć z Francuzką armią, która się w Friulu zgromadza.

GAZETY KRAKOWSKIE

W E S R O D Ę D N I A 6. M A J A 1807.

Z Petersburga d. 4. Kwietnia.

Nasz minister zagranicznych interesów, który dla choroby nie mógł z J. Imp. Mścią wyjechać, pojechał z nim teraz do armii.

Z Paryża d. 14. Kwietnia.

Przez wyrok Cesarski pod d. 14. Marca kontraadmiral Xżę Hieronim mianowany został dywizyjnym generałem.

Z Sabes piszą pod d. 4. t. m. że nieprzyjacieli ciągle znajdują się przed naszym portem z większymi i mniejszymi okrętami. Wczoraj nie widzieliśmy jak 3 żagle, a dziś postrzegamy ich do ośmiu.

Sławny Astronom Lalande urodził się d. 11 Lipca 1730 w Bourg; o rodzicach swoich nigdy bez łez nie wspominał. Przybył do Paryża dla uczenia się prawa; ale odwiedziwszy gwiazdozatrznia, porzucił prawo i uczył się astronomii, do której całe życie przykładał się z zapałem. W krotce postąpił tak daleko w swej nauce, iż wystąpił był jako kommissarz od akademii z P. Lacaille do Berlina, dla oznaczenia równoległości Xiężyca. Fryderyk wielki, któremu przedstawiany był Lalande nie mógł ukryć swego podziwienia nad jego młodością, i rzekł do niego: 'nie zawiedziesz W. Pan zapewne wyboru a-

kademii.,, Lalande miał na ow czas 19 lat. W czasie terroryzmu uratował nie jednemu życie.

Od granic Tureckich d. 6. Kwietnia.

Stoiąca przed Konstantynopolem Angielska flotta pod Admiralami Duckworth, Lewis i Sidney Smith, miała się najprzod udać do Malty, potem do Egiptu, i tam złączyć się z przybyłą razem z Anglii i Sycylii przewożącą flotą, na której znajdowało się pod Generałem porucznikiem Frazer 6000 wojska, i w okolicach Alexandryi wojska te na ląd wysadzić.

Na wysokości Tenedos zostali Anglicy przez liczną Rosyjską flotę pod Wiceadmiralem Siniawinem zruzowanemi, która trzema Konstantynopol zamknęty. Nie udało się Rosyjanom opanować niespodziewanym szturmem zamku Tenedos.

Uzbrojenia Dardanellów czynią dalej z wielkim pospiechem. Po ukończeniu ich, co w krotce nastąpi, ma znowu być neutralnym okrętom pozwolona żegluga po kanale Konstantynopolskim, morzach Marmora i czarnem.

Popisujący się przez swoją czynność przy powszechnym uzbrojeniu ludu Konstan-

tynopolskiego, a mianowicie na przedmieściu Pera, Tszelebi-aga, Seymen-basza, mianowany został trzybuńczuczym baszą i dowodzą zamków i woysk na Europejskim brzegu kanału, na Azyatyckim zaś Beglerbeg Kuntahii, Bekir-basza, a pod nim dowodzą dotychczasowy ajn Magnesii, Czarkagdi Ali-basza, i Kara Osman Oglu z Smirny; lecz miasto to jest teraz od Rosyjanow zagrożone.

Na d. 17 Marca umarł naftarszy urzędnik W. Sulšana, Bilal-aga, który aż na dwa lata przed śmiercią sprawował urząd kislar-agi.

Na d. 24 wypłacony został janczaram 3 miesięczny zwyczajny żołd, a d. 30 udał się W. Wezyr z S. chorągwią Mahometu do wielkiego obozu, który się pod Adryanopolem zgrupował. D. 1 kwietnia bitwał w Daule i przysposobiał żołnierzy od zagranicznych ministrów. Mufti-basza Sidarehy, mianowany jest kaimkanym w niebytności W. Wezyra, i d. 19 Marca zawdziął podług zwyczaju honorową służbę.

Na d. 16 Marca powrócił W. admirał z swoją eskadrą z morza Marmora, wysadził lud przy Gallipoli na ląd i zarzucił potem pod letnim pataczem kotwice.

Wysoka Porta mianowała na miejsce Xcia Callimachi, Xcia Alexandra Hangiarli wojewodą Wołoskim. Urząd tego, tłumacza Porty, zastąpi młody Xca Suzzo.

Z resztą nieodmianito się położenie rzeczy w Moldawii i Wołoszczyźnie; armia Jenerała Michelsona zajęła tylko bardziey skupiające się sily Istanowisko, i dwie nowe wycieczki załóg Ismailowa i Giurgewo z zuchną stratą Turkow odparła.

Naczelnik Serwiano w Czerny złapał Raję Zwornickiego, obległ zamek Zwornicki,

i grozi stołicy Bosnii Seraje.

Z Madrytu d. 18. Marca.

Woyska Hiszpańskie, które zdobyły nadzad Buenos-Ayres, wynadgrozdzone od Króla zostały podwoynym żołdem, a officerowie orderani. Dowodzący temi woyskami, P. Liniers, jest jenerałem brygady, i rządzą Montevideo mianowany, a dotychczasowy Wicekról Montevideo, Wicekrólem Buenos Ayres. — Pani Tucman, małżonka admirała, otrzymała patent na chorążego morskiego, ponieważ popisała się w zdobyciu Buenos-Ayres i własną ręką jednego Anglika zabiła. — D. d. 27 Stycznia znajdowały się tak Montevideo, iako i Buenos-Ayres ciągle w ręku Hiszpańskich.

Z Szwercinu d. 8. Kwietnia.

Od naszego Xiążęco Meklenburskiego dworu posłany był Minister Lüzow do Petersburga. Otrzymał on od Petersburgskiego dworu zapewnienie, iż Rosya przy przyszłym pokoju interesować się najmocniey będzie za Meklenburgiem. Xca i następcza Xięstwa Meklenbursko Szwercynskiego bawią teraz w Altonie. — Z Meklenburskiego kraju poydzie w krótcie 2000 wołów dla Francuzkiej armii w Polszcze.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 4 i 5 Maja 1807.

Korzece Pszenicy	- - - -	zl. pol. 40 do 48.
— Zyta	- - - -	36 — 38.
— Jeczmenia	- - - -	20 — 25.
— Owsa	- - - -	18 — 21.
— Grochu	- - - -	36 — 39.
— Kafzy jaglanej	- - - -	63 — 72.

W Wiedniu d. 25. Kwietnia.

Meca wynosząca pół korca nastęgo:

— Piznicy	- - - -	zl. pol. 24 do 30.
— Zyta	- - - -	20 — 24.
— Jeczmenia	- - - -	16 — 21.
— Owsa	- - - -	12 — 16.

Właściciel Swozowic i Łazienek tamże donosi Przewodzący Publiczności, iż kąpiele wód Mineralnych siarczanych, dnia 11 bieżącego miesiąca Maja rozpoczną się, i kontynuować się będą aż do końca piękney pory w początku Jesieni. Traktyer Mikołaj Orłowski przy tych kąpielach o wszelkie do życia wygody starac się będzie, równie dla Publiczności dla poratowania swego zdrowia bawiący, jako i dla gości w celu zabawy przybywających, tem bardziej jeżeli weznie o liczbie osób i czasie, w którym im mieć służyć będzie uwiadomionym.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, niniejszym Edyktem do publiczney podaie wiadomości, iż na żądanie Pana Walentego Bartscha tegoż Magistratu Wiceprezesa, wina przez P. Augustyna Podlewskiego na publiczney po P. Józefa Bartscha licytacyi zakupione a dotąd nie zapłacone d. 30 miesiąca i r. b. o godzinie 9 z rano zaczynając do 12, a z południa od 3 do 6 aż do ukończenia zupełnego przez publiczną licytacyą w kamiericy pod Num. 15 w Krakowie sprzedawane będą. — Wszyscy zatem mający chęć co z takowych win nabyć, mają się na miejscu i czasie wyżej wyznaczonym zjawiać.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 2 Maja 1807.

Michalski.

Magistrat Miasta C. K. Kaźmierza dolnego wszystkim do kogo należy niniejszemi oznajmia, iż r. p. dnia 3 Listopada przez jakiegoś człowieka z Łysobyk powiatującego się, na jarmarku niakiemu Janowi Łyszczu klacz nie wielka za 31 ryń. 30 kr. sprzedana z Łyżta, który to Łyszcz, że z Łysobyk nikt na jarmarku nie był, a przedawca z oszby ma znaiomy nie był, pomienione pieniądze dla swojej pewności w tutejszym Magistracie złożył, że tedy przedawca za podeyrzanego tutaj później uważanym został, i te pieniądze tym sposobem bez Pana pozostali, a przeto kiedy do pomienioney klaczy prawa własności dowieść sadził, ma się tu w przeciągu roku ind ego zgłosić i prawo sobie służące tym powiemy dowieść, gdyż inaczej klacz ta iak znalezione uważana będzie, i stosownie do § 121 części II. ustawy cywilney z rzezonemi pieniędzmi postąpićto zostanie.

Dnia w Kaźmierzu dolnym dnia 14 Marca 1807.

Glom.

Kawka.

Sotowski.

Z Magistratu C. K. Miasta Kaźmierza dolnego.

Belszykowski Prot.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do powszechney podaie wiadomości, iż dom z ogrodem w sekcyi III. pod Nrem 117 stojący, do majątku niegdys P. Józefa Krausa Konsylerza C. K. Sądow Szlacheckich należący, zł. ryń. 3990 kr. 51 w dniu 20 Października 1806 oszacowany na żądanie PP. opiekunow sukcesorow pomienionych przez publiczną licytacyą na dniu 14 Maja r. b. o godzinie 3 z południa w tutejszym Sądzie odprawiać się mającą sprzedany zostanie, a to pod następnymi warunkami, iż

a) Każdy licytant 10 część summy szacunkowej przed licytacyą jako zakład słoży.

b) Przyszły nabywca połowę summy z licytacyi wynikłej w dniach 14 po potwierdzeniu licytacyi do depozytu złożyć, drugą zaś połowę na tymże domu z kondycyą płacenia po 5/100 prowizyi i wyłacenia za poprzedzającym się miesięcznym wypowiedzeniem tegoż kapitału przyzwolicie zabezpieczyć winien będzie, inaczej nowa licytacya na jego koszt i niebezpieczeństwo wypisanaby została.

Wszyscy zatem chęć kupna mający na oznaczonym miejscu i czasie zjawiać się mają. — Wierzyciele zaś zapisowi niniejszemi tym kaucei napominają się, ażeby nieoczekując osobnych przyrzeczeń pretensye swoje do protokołu licytacyi wnieśli, gdyż na niezgłaszających się przy podziale summy z licytacyi wynikłej, żaden wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 6. Marca 1807.

Michalski.

Podług przepisu Wysokiego Gubernialnego rozporządzenia pod d. 24 Października 1806. Nr. 44467 zadecydowano, aby tymczasowo, i aż do ustanowienia publicznego domu roboty, włączeniu się tutejszey służebney Czeladzi nieaknie zatamowanie uczynić, i dotąd będących tak nazwanych Rayfurów odlatić, ztym następujące urządzenie stanowi się:

a) Każdy bez służby zostający powinien się z swoim zaświadczeniem w mieście u Sędziego wydziałowego, którym teraz pisarz wagi miejskiej Ignacy Kromer jest ustanowiony, i temu targowy Adjukt Szule także przydany został, zaś na Kazimierzu i na innych przedmieściach u miejscowych Burmistrzów w ich Kancelaryi zameldować, a będąc bez służby mieszkając swę powiadzić, od których kartkę zameldowania się dostanie.

b) Każdemu mieszkańcowi tutejszemu chcącemu przyjąć służącego nazyacza się, aby się u wyżej wyznaczonych osób zgłosił, a ztym;

c) Każdy służący który się podług wysokiego przepisu nie zamelduje, lub potrzebnym zaświadczeniem zaopatrzonym nie będzie, powinien być od Sędziego wydziałowego, lub Burmistrza miejscowego C. K. Magistratowi dla Jadągcyi doniesiony.

Takowe przeto wysokie rozporządzenie do Gazet podane, publikowane, i C. K. Policji udzieleno ma od dnia 1go Maja r. b. swoy początek odebrać.

Zaczyn niniejszeni dotąd zwykłe służącemi Rayfurtwo pod karą aresztu jest zabronione, i tak im iako i służącym surowo pod karą cielesną lub aresztu przykaznie się, aby do Rayfurów pod żadnym pozorem nie udawali się — Niemniej i trzymający służących mając się ściśle podług tych przepisów zachować, gdyż inaczej podane iakowe zaskarżenie na służącego, przez Rayfurę przyjęte, nie tylko słuchane nie będzie, ale nadto przyjmujący podług okoliczności ukaranym zostanie.

Ponieważ zaś C. K. Policji dyrekcyja na takowych Rayfurów pilne brzenie mieć będzie, więc tak potrzebujący służących iako i służący służby sami do wyznaczonych osób urzędujących tym pewnie zgłaszać się mają, ile że onym naznaczono jest:

1) Aby osobny protokół zameldowanych do służby weszłych lub ukaranych służących prowadzili.

2) Tylko 1 kr. od rynskiego zgodzonych usług jako Honorarium za podietą do ich funkcyi nie należącą, zczynim extraordinaryinę usługę będą żądali, którą kwotę przyjmujący służącego wczynie przyjęcia tego i z nim się ugodzenia, urzędującej osobie wypłacić powinni, ta zaś nie tylko go z odebranej podług żądania zakwitować, lecz i w protokół w tym mierze w prowadzony wciągnąć ma.

A gdy takowe urządzenie jedynie do zatamowania rozwiozłości Sług dąży, więc się spodziwać należy, że każdy tego urzymać się i ściśle zachowywać będzie.

Gollmayer, V. P.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 24 Marca 1807.

Grofs Sekr.

Niniejszym powszechnie głosi się, iż wdrodze konkursu przez licytacya publiczną na sprzedarz domu, pod Nr. 238 tu w mieście Wadowicach stojącego Antoniego Smida własciwego, na 6499 zł. ryń. 30 kr. oszacowanego, sądownie zezwolono, i na ten koniec termin pierwszy do licytacyi na dzień 7 Maja 1807 drugi 4 Junij, i trzeci 2go Junij r. b. z tym dokładem ustanowiono, iż w tym przypadku, gdyby przy pierwszym i drugim Terminie licytacyi taky oznaczonej nie doniósł, toż dobro na 3cim ostatnim terminie, więcej dającemu nawet niżej dotaxacyi oddane zostanie. Wszyscy więc chęć mający nabycia tej realności niniejszym na terminy wyżej pomienione do tutejszey Magistratualney Kancelaryi, gdzie okondycyach przedarzy, dowiedzieć się mogą, aby ztym każdy zawsze zrana o 9 godzinie stanąć niemu szał.

Mulczewski Proconsul.

Th. A. Kłodziński Syndyk.

Stanisław Dzielwski Assessor.

Ignac Jendrkiewicz Assessor.

Z Rady Magistratu Miasta Wadowice d. 21 Marca 1807.

Joannes Smietanski. Canc.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajdzie się drugi Dodatek.)